ଜେମାଦେଈ କାନ୍ଦ

ଓ

ଜେମାଦେଈ ରୋଦନ

ପ୍ରକାଶକ - ଶ୍ରୀରାଧାରମଣ ପୁସ୍ତକାଳୟ

ପ୍ରାପ୍ତିସ୍ଥାନ :-
ଶ୍ରୀରାଧାରମଣ-ପୁସ୍ତକାଳୟ
ବାଲୁବଜାର, କଟକ ।
ପୋ: ଚାନ୍ଦନୀଚୌକ ।

ନୂତନ ମୁଦ୍ରଣ

ମୂଲ୍ୟ ଦୁଇଅଣା

ହେମାଦେଈ ରୋଦନ

କହେ ହେମାଦେଈ କୋହ କୋହ ହୋଇ ନୟନୁ ବୁହାଇ ନୀର,
କାଲେ ଅଗୋ ମାତା ହେଲ୍ ବଷପିତା ଫିଙ୍ଗୁଛ ମଟି ନଇର ଗୋ,
କହେ ଶୁଣ ଲୋ ହେମା,
କେଉଁ କଥା ତୋତେ ହେଲା ଊଣା ଲୋ । ୧ ।
ଖଟାଇଛୁ ଯାହା ମାଗ ତୋର ଖୁସି ଖେଦ ନ ଧର ମନର,
ଖୁଡ଼ ଯେ ଖୁଡ଼ୁତା ମୁହିଁ ତୋ ବାପକୁ କହୁ ବୁଝିବ ଖବର ଲୋ,
ଖସ୍ ଅସୁଛି ମାଡ଼,
ବେଗ ହୋଇ ଚଢ଼ ଖଡ଼ଖଡ଼ ଲୋ । ୨ ।
ଗୋଡ଼ରୁ ମୁଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଳଙ୍କାର ଗଢ଼ି ଦେଇଅଛୁଁ ତୋର,
ଗେଣ୍ଡାମଣି ତୋତେ ରୂପ ଅପୂରୁବ କହୁ ତୁ ମୋର ଶ୍ୱଶୁର ଲୋ,
ଗୋଲ କରୁ କପାଳି,
ଗୃହସ୍ଥ ତୋ ଶ୍ରୀମନ୍ତ ଅଟଇ ଲୋ । ୩ ॥
ଘରେ ତୋତେ ପଦେ ଅକଟି କହୁଲେ ଘଡ଼ ଘଡ଼ି ନ ରୁଷିବୁ,
ଘୋଷା ହେଲେ ଶାଶୁ ଶ୍ୱଶୁର ଗୁରସ୍ତ ତାହାଙ୍କର ମନ ନେବୁ ଲୋ,
ଘର ତେବେ କରିବୁ,
ଘୋଡ଼ାଘୋଡ଼ି ହୋଇ ଗୃହିଥିବୁ ଲୋ । ୪ ।
ନିର୍ଲଜ୍ଜ ନୋହିବୁ ଲଜ୍ଜା କରିଥିବୁ ହେମା ମୋ ବଚନ ଶୁଣ,
ନଣନ୍ଦ ବଚନ ସବୁହିଁ କଠିଣ କଳି ନ କରିବୁ ପୁଣ ଲୋ;
ନ ପଡ଼ିବୁ ତୁ ଶୋଭ,
ଉଠିବୁ ରାହ ଘଡ଼ିଏ ଥାଉ ଲୋ । ୫ ।

ଚଢ଼ ଚଳ ଚଞ୍ଚଳ ନ କରିବୁ ଝିଅ ସ୍ୱାଙ୍କ ବାଢ଼ିଲା ବେଳେ,
ଚଟା କରି ଯେବେ ନଣନ୍ଦ କହିବେ ନ ଶୁଣିବୁ ତା କାନରେ ଲୋ,
ଅଷ୍ଟ ଚତୁଷ୍ପ ହେମା,
ଚଢ଼ ଥପ୍ପ କରିଥିବୁ ମୋ ମା ଲୋ । ୬ ।
ଛଟକ ପଥର କଲେ ହେବ ଘର ଛନ୍ନ ଛନ୍ନ ନୋହେ କହ,
ଛତଣା ନଯୋଗ କରିବୁ ତୁ ଭୋଗ ସବୁ ଖଞ୍ଜାଇ ଦେଉଛ ଲୋ,
ଯେବେ ନ ଥିବ ଘରେ,
ଯୋଗାଇବ କେଉଁ ପରକାରେ ଲୋ । ୭ ।
ଝିଅ ମୋ ଦୁଲଣୀ ହୋଇଣ ଫୁଲଣୀ ଖେଳୁଥିଲୁ ରାଜଦାଣ୍ଡେ,
ଝିମିଟେ ସେ ସବୁ ଅଜ କ ପାଇବୁ ସେ କଥା ନ ଧର ତୁଣ୍ଡେ ଲୋ,
ଝୋଟି ଦେବୁ ସକାଳୁ,
ଝଟ ବେଢ଼ ନ ଉଠିଲା ବେଳୁ ଲୋ । ୮ ।
ଞାସିଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଗାଧୁଆ ତୁଠରେ ନ ହସିବୁ ହେମାଦେଈ,
ଞଣନ୍ଦେଇ ଶାଶୁ ଶୁଣିଲେ ଗଞ୍ଜିବେ ସତ ମିଛଟି ଲଗାଇ ଲୋ,
ଞାସିଙ୍କର ବଚନ,
ନ ଶୁଣିବୁ ହେମାଦେଈ କାନ ଲୋ । ୯ ।
ଟାପରା ଲୋକଙ୍କ କଥା ନ ଶୁଣିବ ତୁଟି କଛ ନ କହିବୁ,
ଟାହି କରି ତୋତେ ଯେବେ ସେ କହିବେ ତାହା ମନେ ନଧରିବୁ ଲୋ
ଟୋକା ଦଅର ସାନ
ଟାହି ଟାପରାରେ ନେବେ ଦନ ଲୋ । ୧୦ ।
ଠକେ ଠିକେ ତୋତେ କହୁଛ ବୁଝାଇ ହେଉ କର ହେମାଦେଈ,
ଠଣସୁନ୍ଦରୀ ମୋ ସୁକୁମାରୀ ଟର ଅଜ କେ ମହୀରେ ନାହିଁ ଲୋ,
ଠିକେ ନୃପଢ କହ,
ଝିଅ ମିଛେ କାନ୍ଦୁ କାହିଁପାଇଁ ଲୋ । ୧୧ ।
ଡଗର ଡକାଇ ମହାରାଜା ତହିଁ ଡକାଯାଉ କହୁଛନ୍ତି,
ଡୋଲି ସଜକର ବେହେରାମାନଙ୍କୁ ଡକାଇ ଆଣ ଝଟଢ ହେ,
ଡୋର ପାଟଶାଢ଼ୀକୁ,
ଦଅ ନଣନ୍ଦେଇ ପୋଟଳିକୁ ହେ । ୧୨ ।

ଢୋଲ ଶଙ୍ଖ ତୂରୀ ମୃଦଙ୍ଗ ମହୁରୀ ବାଜୁଥିବ ନାନାରଙ୍ଗ,
ଭଲ ନାଟୁଆଏ ନୃତ୍ୟ କରୁଥିବେ ଝିଅ ଡୋଲିଙ୍କର ଅଗ ହେ,
ଚଗ ଚମାଳ ଗାଇ,
ଚାଲୁଥିବେ ଦାଣ୍ଡେ ମେଳ ହୋଇ ହେ । ୧୩ ।
ଅଳଙ୍କାର ପେଡ଼ି ସଜାଡ଼ିଣ ମାତ ଡୋଲିରେ ରଖିଲେ ନେଇ,
ଅନେକ ଜେମାକୁ ବୁଝାଇ କହନ୍ତି କାନ୍ଦୁଅଛୁ କାହିଁପାଇଁ ଲୋ,
ଅଣିପିବେ ତୋ ଭାଇ,
ଅଠ ଦିନରେ ଦେବେ ପଠାଇ ଲୋ । ୧୪ ।
ତୋର ମନ ଜାଣି ପ୍ରଭୁ ଚକ୍ରପାଣି ଘଟାଇ ଅନନ୍ତ ବର,
ତାଙ୍କଠାରେ ଝିଅ ହେଲା ନ ବରଜୁ କହୁଅଛୁ ବାର ବାର ଲୋ,
ତଳେ ରୁଷିବୁ ନାହିଁ,
ଭୁଡ଼ ବଳେ ଫେରଷିବୁ ନେଇ ଲୋ । ୧୫ ।
ଥୋଇଲେ ପୋଇଲ ବୋଲି ଗାଳିଦେଲେ ଖଣ୍ଡା ହୋଇବଟି ତୋତେ,
ସାହି ପଡ଼ିଶାଏ ତାହାକୁ ଶୁଣିଲେ ଥଟ୍ଟା କରିବେ ସମସ୍ତେ ଲୋ,
ଥର ଥର ହୋଇଣ,
ଥିବୁ ରାନ୍ଧଣାଶାଳରେ ପୁଣ ଲୋ । ୧୬ ।
ଦିନେ ଏକା ହୋଇ ନ ଯିବୁ ଲୋ କାହିଁ ସାହି ପଡ଼ିଶାକୁ ବୁଲି,
ଦେଖିଲେ ତୋ ଶାଶୁ ଝାପସି ମାରିବ କହିବ ଏ ବାରବୁଲୀ ଲୋ,
ଦେଢ଼ଶୁର ଆଗରେ,
ଛିଡ଼ା ନୋହିବୁ ଥିଲେ ସେ ଘରେ ଲୋ । ୧୭ ।
ଧନ ସମ୍ପଦରେ ତୁ ହାତ କାହିଁରେ ଦେବୁ ନାହିଁ ଲୋ ଦୁଲଣୀ,
ଧୂଳାର ଗେଣ୍ଡା ଶ୍ୱଶୁର ଯେ କହିବ ମୋ ବୋହୂ ଅଟେ ଗୃହିଣୀ ଲୋ,
ଧିକ ହେବ ତୋ ଠାଣ,
ସହିପିବ ସିନା ବଡ଼ପଣ ଲୋ । ୧୮ ।
ନ କରିବୁ କାହା ସଙ୍ଗତରେ କଳି ନିନ୍ଦା ହୋଇବଟି ମୋତେ,
କଷଣ ବଚନ କହି କରି ତୋତେ ଉଡ଼ାଇ ଦେବେ ଇଙ୍ଗିତେ ଲୋ,
ନାକବାଟି ଝିଅକୁ,
ନାକ କାଟିକରି ତଡ଼ ତାକୁ ଲୋ । ୧୯ ।

ପର ସଙ୍ଗେ ପ୍ରୀତି ନ କରିବୁ ଜାଣି ମହତ ଯିବଟି ସରି,
ପଙ୍କାଜକ୍ଷି ଶାଶୁ ଶ୍ୱଶୁରଙ୍କ ଗୁଣ ସପତବାର ତୋହର ଲୋ,
ପିତା ଶୁଣିବେ ଯେବେ,
ପୁଣି ତୋର ମୁହଁ ନ ଚାହିଁବେ ଲୋ । ୨୦ ।
ଫୁଲଶେଯରେ ମଥା ଠେକି ଜେମା କଥା ନଣନ୍ଦକୁ ନ କହିବୁ,
ଫଜିତ କରଣ ସତ ମିଛ କହି ତାହା ସହି ନ ପାରିବୁ ଲୋ,
ଫେଡ଼ି କହିଲି ମୁହିଁ,
ଫିସାଦିଆ ତୋ କାନ୍ତ ଅଟଇ ଲୋ । ୨୧ ।
ବୋଧି ମାତା ରାଣୀ ହୋଇଲେକ ଛନ୍ନ ଜେମାଦେଈଙ୍କ ଅନେକ,
ବିଦାଳରେ ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବେ ଅଇଲେ ବୁଝାଇ ନେହୁ ସେତକ ଯେ,
ବସି ଜେମାକୁ ଘେରି,
ବୁଝାଇଲେ କେତେ କେଉଁ ଭଳି ଯେ । ୨୨ ।
ଭାଇ ଭାଉଜଙ୍କ ପାଶେ ମିଳି ଜେମା କହନ୍ତି କରିକି ଧରି,
ଭଲ କଲ ବହୁ ଅଙ୍କଠାରୁ ମୋତେ ମନୁ ନ ଦେବ ପାସୋରି ଗୋ,
ଦେଖି ପାରନ୍ତି ଭାଇ,
ଯିବେ ସଙ୍ଗତେ ଭାର ଘେନାଇ ଗୋ । ୨୩ ।
ମରମକଥା ଯେ ଗୁପତେ ଭାଉଜ କହନ୍ତି ଶୁଣ ଜେମାଦେଈ,
ମଧୁ ଶଯ୍ୟାକୁ ଯିବାବେଳେ ଦାସୀଏ ଦେଇଲେ ଦେବେ ବଳାଇ ଲୋ,
ମଥାପୋତି ରହିବୁ,
ଫୁଲ ଶେଯକୁ ବଳେ ନ ଯିବୁ ଲୋ । ୨୪ ।
ଜଳୁଥିବ ମାଣିକ୍ୟର ଦୀପାବଳୀ ତହିଁକି ଚାହିଁବୁ ନାହିଁ,
ଯେବେ କାନ୍ତ କର ଧରିବେ ତୋହର ଯିବୁ ପଛଘୁଞ୍ଚା ଦେଇ ଲୋ,
ଯେତେ କହିଲେ କଥା,
କେତେବେଳେ ନ ଠେକିବୁ ମଥା ଲୋ । ୨୫ ।
ରାଣ ପକାଇଣ ପଣନ୍ତ ଧରିଣ କୋଳ କରିବେ ବହୁତ,
ଲୁଚିଲି ସରମେ ଅଲପକେ ହୋଇ ପଲଙ୍କରେ ବସିବୁ ତ ଲୋ,
ରସରଙ୍ଗେ ଆଳାପ,
ରାତିଯାକ ନ କରିବୁ ଗପ ଲୋ । ୨୬ ।

ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନିମ୍ବର ସବୁ ସଙ୍ଗାତ ଯେ ପାଶରେ ଅସି ମିଳିଲେ,
ଲଗାଇ ଶଳାରେ ଗଳା ପ୍ରେମଶୀଳା କାନ୍ଦି କେ କିସ କହିଲେ ଯେ,
ବହୁ କଲ୍ଲକ ଏହା,
ଲକ୍ଷେଶ୍ୱର ହେଲେ ତୋର ନାହା ଗୋ । ୨୭ ।
ବେଶ ସାରି ଜେମାଦେଈଙ୍କ ବାଳୀଏ ହୁଳହୁଳିମାନ ଦେଇ,
ବାନ୍ଧବୀର କର ଧରଣ ନିଅନ୍ତି କାନ୍ଦନ୍ତି ସେ ଜେମାଦେଈ ଯେ,
ବର କନ୍ୟାଙ୍କୁ ନେଲେ,
ଯତ୍ନେ ହାନ୍ଦୋଳାରେ ବସାଇଲେ ଯେ । ୨୮ ।
ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ଅନେକ ଦେଲେ ଯଉତୁକ ସନ୍ତୋଷରେ ନୃପମଣି,
ସଖିଗଣ ଅସି ଅର୍ଘ୍ୟ ବନ୍ଦାଇଣ ଜେମାକୁ ଦେଲେ ମେଲାଣି ଯେ,
ସଙ୍ଗେ ଅନେକ ଜନ,
ଶୁଭୁଅଛି ବାଦ୍ୟନାଦମାନ ଯେ । ୨୯ ।
ସମୁଧିର କର ଧରଣ ସମୁଧି ବୋଧିଣ କହିଲେ କେତେ,
ସବୁ କଥା ଏବେ ଲାଗିଲା ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ବଗୃର ରଖିବ ଟତେ ହେ,
ମୋର ଜେମାକୁ ପୁଣି,
ଗାଳି ନ ଦେବଟି ସମୁଦୁଣୀ ଗୋ । ୩୦ ।
ଶାଶୁ ଶ୍ୱଶୁର ଯେ ବାପ ମାଅଠାରୁ ବଳି ସହଣିକ ସିନା,
ସରମ ନ ଦେବ ଜେମାକୁ ମୋହର କରିବଟି ଦୋଷ ଷମା ହେ,
ଶୁଣ ବଚନ ମୋର,
ଶୀଘ୍ର ଚଳିଯାଅ ନିଜପୁର ହେ । ୩୧ ।
ହାନ୍ଦୋଳାରେ ଜେମାଦେଈ ଯେ ବସିଲେ ବର ବଜେ ପାଲିଙ୍କିରେ,
ହୁହାଁ ହୁହାଁ ଡାକ ଗଉଡ଼େ ଦିଅନ୍ତି ଉହୁଳି ପଡ଼େ ମଣ୍ଡିରେ ଯେ,
ହୁଳହୁଳି ଶବଦେ
ଦାଣ୍ଡ ଉହୁଳଇ ବାଦ୍ୟନାଦେ ଯେ । ୩୨ ।
କ୍ଷଣକ ମଧରେ ମେଲାଣି ହୋଇଣ ଗୃହିଗଲେ ଯେଝାମତେ,
କ୍ଷମେ ହରିଦାସ ଗୀତରେ କହୁଲେ ପ୍ରଭୁ ଦୟାକର ମୋତେ ହେ,
କ୍ଷମା ସାଗର ହୋଇ,
କ୍ଷଣମାନ ଦୁଃଖ ଯାଉନାହିଁ ହେ । ୩୩ ।

କ୍ଷେମାଦେଈଙ୍କ କାନ୍ଦ

ବକ୍ଷ ଲଗ୍ନରେ ପୁଣି, ବର କନ୍ୟା ମେଳଣି ।
ଅତି କ୍ରୋଧଭରେ କାନ୍ଦେ କ୍ଷେମା ଦୁଲଣୀ । ୧ ।
ସାଇ ପଡ଼ଶା ଘେରି, ତାକୁ ପ୍ରବୋଧ କରି ।
ନ କାନ୍ଦ ନ କାନ୍ଦ ଜେମା କହୁଲେ ଧରି । ୨ ।
ଶୁଣି ଜନନୀ ଧାଇଁ, ଝିଅ କୋଳେ ବସାଇ ।
ଅହା ମୋ ଦୁଲଣୀ କେଣ୍ଡେ ମୂର୍ଚ୍ଛିବ ମୁହିଁ । ୩ ।
କ୍ଷେମା ବୋଲଇ ମାତ, ମୋତେ କେତେ ପାଳିଛ ।
ଜାଣୁ ଜାଣୁ ଦରିଅକୁ ପେଲି ଦେଉଛ । ୪ ।
ଖଡ଼ୀ ଖଡ଼ୁତା ଶୁଣି, ଚକ୍ଷୁଁ ବୁହାଇ ପାଣି ।
ଯିବୁ ଅସିବୁ ଲୋ ଝିଅ ନ ଭୁଲି ପୁଣି । ୫ ।
କ୍ଷେମା ସେଠାରୁ ଗଲା, ପିତା ଛାମୁରେ ହେଲା ।
କରିଁ କରିଁ ହୋଇ କ୍ଷେମା ରୋଦନ କଲା । ୬ ।
ପିତା ଜନମ ଦେଇ, ମୋତେ ଥିଲ ବଢ଼ାଇ ।
ଏବେ ପେଲି ଦେଉଅଛ ସମୁଦ୍ରେ ନେଇ । ୭ ।
କୋହେ ବୋଲଇ ପିତା, ଅଲୋ ଶୁଣ ଦୁହିତା ।
ଏହା ଯେ ଜଗତେ ରଚିଅଛି ବିଧାତା । ୮ ।
କ୍ଷେମା କାନ୍ଦଇ ବେଶେ, ଖୁଡ଼ୀ ଖୁଡ଼ୁତା ପାଶେ ।
ଦେଖୁ ଦେଖୁ ଦେଲ ଏବେ ଦୂର ବିଦେଶେ ! ୯ ।
ଖୁଡ଼ୀ ବୋଲେ ଝିଅଟି, କର୍ମେ ଥିଲା ତୋହର ।
ହେଲେ କାଲପର ତୁ ଲୋ ଅସିବୁ ଫେରି । ୧୦ ।
କ୍ଷେମା ବିକଳ ହୋଇ, ଖୁଡ଼ୁତାକୁ ଅନାଇ ।
ମାଆ ଖୁଡ଼ୀଙ୍କର ଦୋଷ ଧେନବ ନାହିଁ । ୧୧ ।
କ୍ଷେମା ବୋଲଇ ଯେତେ, ଖୁଡ଼ୁତାଙ୍କ ଅଗ୍ରତେ ।
ଶବଦ ଅନ୍ତର ଦେବ ବାଳକ ହାତେ । ୧୨ ।
କେଠା କେଠାଇ ଭଲ, ଅଲୋ ଶୁଣ ଝିଅଟି ।
ଦେଖି ସୁପୁରୁଷ ବର ଦେଇଛୁଁ କରି । ୧୩ ।

କେଠା କେଠାର ଶୁଣ, ତୁମ୍ଭେ [illegible] ଦାରୁଣ ।
ଦେଖି ଦେଖି ଦୂର ଦେଶେ ଦେଲଟି ପୁଣ । ୧୪ ।
ଅଗୋ ମଉଳା ମାଈଁ, ମୋତେ ଦେଲ ଭସାଇ ।
କେମା ପରେ ଦୟା ଅଜ ରଖିଲ ନାହିଁ । ୧୫ ।
ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଭାଇଙ୍କ ହାତ, କେମା ଧରି ତୁରତ ।
ଭାଇ ମୋତେ ନ କରିବ କବଣ ଚତ୍ର । ୧୬ ।
ତୁମ୍ଭେ ଭାଇ ସୋଦର, ବାଣୀ ଶୁଣ ମୋହର ।
କରିଥିଲ କେତେ ମୋତେ ଗେଲବସର । ୧୭ ।
ଭାଇ ବୋଲେ ଭଉଣୀ, ତୋତେ ଯିବ ନେଇ ଅଣି ।
କପାଇଁ ମନରେ କରୁଅଛ ଭାଳେଣି । ୧୮ ।
ତୋତେ ଡୋଲି ଚଢ଼ାଇ, ଘେନ ଅସିବ ମୁହିଁ ।
ଶାଶୁଘରେ ଥିବୁ ଶୋକ ସନ୍ତାପି ନୋହୁ । ୧୯ ।
ଭାଇଠାରୁ ଏମାନ, ଶୁଣି କରି ବହନ ।
ଭାଉଜ ପାଖକୁ କେମା କଲେ ଗମନ । ୨୦ ।
କାନ୍ଦେ ଦେଇଣ କର, ମୁଖେ ମୁଖ ତାହାର ।
ବୋଲେ ବୋହୂରାଣୀ ମୋତେ ନ କର ପର । ୨୧ ।
କେମା କେମା ବୋଲିଣ, କଏ ଡାକିବ ପୁଣ ।
କାହୁଁ ଶୁଝିବ ଭାଉଜ ତୁମ୍ଭର ଗୁଣ । ୨୨ ।
ବୋହୂ ବୋଲେ ନଣନ୍ଦ, ମୋତେ କରିଣ ଅନ୍ଧ ।
କଏ ଘେନଯିବ ମୋର ଜଦଅଗୃନ୍ଦ । ୨୩ ।
ଅଗୋ ଶୁଣ ନଣନ୍ଦେ, ମୁଁ ଯେ କହଇ ପଦେ ।
ଉତ୍କଣ୍ଠ ନୋହିବ ଶାଶୁ ଶ୍ୱଶୁର ସଙ୍ଗେ । ୨୪ ।
ସଙ୍ଗ ପିଲାବାଳର, ମିଳଗଲେ ଅପାର ।
ଜଣେ ଜଣେ କେମାକୁ ସେ କରନ୍ତ କୋଳ । ୨୫ ।
ଥାଅ ନଶ୍ଚିନ୍ତ ହୋଇ, ଚଢ଼ ଯାଉଛ ମୁହିଁ ।
ତାହାକୁ ଲୋଡ଼ିବ ଅସ ଯିବା ଗାଧୋଇ । ୨୬ ।
ଅଗୋ ଚମ୍ପା ବଉଳ, ତୁମ୍ଭ ଅମ୍ଭର ମେଳ ।
ଅଛଠାରୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେଲ ବନ କୋକିଳ । ୨୭ ।

ଅଗୋ ସହ ସଙ୍ଗାତେ, ଦୟା ଥିବଟି ଶତେ ।
ତୁମ୍ଭ ଅମ୍ଭ ଭେଟ ହେବ ଅଶୋକାଯାତେ । ୨୮ ।
ଅଗୋ କଅ କେତକୀ, ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗ ଏତକ ।
କେମନ୍ତେ ରହିବ ଭୁଲି ତୁମ୍ଭ ପ୍ରୀତକ । ୨୯ ।
କରିଲ କରମାଖୀ, ମୋର କି ଦୋଷ ଦେଖି ।
ଆଉ କି ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀମୁଖ ଦେଖିବ ଆଖି । ୩୦ ।
ଅଗୋ ଅଶୋକା କଢ଼ି, ସଙ୍ଗ ଯାଉଛ ଛାଡ଼ି ।
ମନେ କରୁଥିବ ମୋତେ ଘଡ଼ିକ ଘଡ଼ି । ୩୧ ।
ସର୍ବେ କନ୍ୟାକୁ ଘେରି, କହୁଛନ୍ତି ତଅରି ।
ଶାଶୁ ଶ୍ୱଶୁରଙ୍କ ସେବା ଥିବୁ ଲୋ କରି । ୩୨ ।
ନିଜ ସ୍ୱରସ୍ତଠାଇଁ, ସ୍ନେହ ଥିବୁ ଲଗାଇ ।
ଅଗ ନ କହିବୁ କଥା ମୁଖରୁ ଗୃହି । ୩୩ ।
ଦେଢ଼ଶ୍ୱଶୁର ଦିଅର, ସବୁ ଅଟନ୍ତି ତୋର ।
ତାଙ୍କ ମନ ନେଲେ ଜେମା କରିବୁ ଘର । ୩୪ ।
ଟୋକା ଦିଅର ଯେତେ, ଟାହି ଟାପରା ତୋତେ ।
କରିବେ କହିଁତେ ରୋଷ ନୋହିବୁ ଶତେ । ୩୫ ।
ତାକୁ ପ୍ରବୋଧ କରି, ସର୍ବେ କହନ୍ତି ଘେରି ।
ବାଜିଲା ଶଙ୍ଖ ମହୁରି ପଡ଼ିଲା ହୁରି । ୩୬ ।
ଜେମା ନେବା ସମ୍ଭାର, ଘରୁ କଲେ ବାହାର ।
ପେଡ଼ି ଅଡ଼ଣୁରିମାନ ଭରିକି ଭର । ୩୭ ।
ମିଳି ସମସ୍ତ ବାଳୀ, ଦେଇ ସେ ହୁଳହୁଳି ।
ପାଲିଙ୍କି ଆସିଣ ଦାଣ୍ଡ ଦୁଆରେ ମିଳି । ୩୮ ।
ସର୍ବେ କଲ୍ୟାଣ କଲେ, ଜେମା ଉଠି ବସିଲେ ।
ଦୀନବନ୍ଧୁ ଫକୀର ଏ ପଦକଳା ବୋଲେ । ୩୯ ।

—ସ ମା ପ୍ତ—

ମୁଦ୍ରାକର—ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ଗଗବଡ଼ୁ, ଶ୍ରୀରାଧାରମଣ ପ୍ରେସ,
କଟକ—୧୯୫୧

ପ୍ରାପ୍ତିସ୍ଥାନ :—

ଶ୍ରୀରାଧାରମଣ ପୁସ୍ତକାଳୟ
ବାଲୁବଜାର
ପୋ: ଚନ୍ଦନୀଚୌକ କଟକ